ति सिलोपः अस्य कोपेन समभावि सम्भूतं रतनोर्यगिणाविति भावे इण् कोपात् मुहुर्व्वारंवारं आयतं दीर्घं यथा स्यात्तथा रामोन्यश्वसीत् हसादेःसेमइत्यादौ श्वसवर्ज्जनात् न वृद्धिः। इति सिजधिकारः।।३४॥

श्नम्प्रकरणं कथ्यते।

अथालम्ब्य धनूरामोजगर्ज्ज गजविक्रमः। रुणध्मि सवितुर्मार्गं भिनद्मि कुलपर्व्वतान्॥ ३५॥

ज०म० इतःप्रभृति श्नम्विकरणमधिकृत्याह। अथेत्यादि। अथानन्तरं रामोधनुरालम्ब्य गृहीत्वा जगर्ज विष्फुर्ज्जितवान् धनूराम इति द्रलोपइति दीर्घः गजगतिः सवितुः सूर्य्यस्य मार्गं पन्थानं रुणध्मि आवृणोमि शरैरित्यर्थात् तथा भिनद्मि विदारयामि कुलपर्व्वतान्॥ ३५॥

भ० अथ नशब्दाधिकारः। स च स्वमते श्नण्। अथेत्यादि। अनन्तरं गजपराक्रमोरामोधनुरालम्ब्य गृहीत्वा जगर्ज्ज सिंहनादं चकार किं कृत्वा जगर्ज्जेत्याह अहं सवितुः सूर्य्यस्य मार्गं पन्थानं रुणध्मि आवृणोमि अर्थात् शरैः मृदुत्वादेव ममेदृशं कर्म्म संवृत्तं इदानीं महतां दण्डभयादन्योऽपि सीतां दास्यति नच पुनरेवं कोऽपि करिष्यतीति भावः अतएव न तृणेह्मीति लोकोऽयमिति वक्ष्यति कुलपर्व्वतान् पृथिव्याअवस्तम्भकान् पर्व्वतानपि अहं भिनद्मि विदारयामि रुधिरौञआवृतौ ञधौ भिदिर्भिदि दिवसुतुदरुधेति श्नणेव श्यनादिवत् प्रकृतिप्रत्य